

Владика Фотије: Литургија је духовно Косово поље, борба у којој имамо крст, али и васкрсење

Поводом славе и обележавања двадесет година од освећења храма, Његово Високопреосвештенство Митрополит зворничко-тузлански г. Фотије је служио 6. октобра 2024. године свету архијерејску Литургију у храму Свете великомученице Марине у Љесковцу код Бијељине.

У порти испуњеној верним народом, митрополита Фотија је дочекао надлежни парох Милијан Станкић, заједно са архијерејским намесником угљевичко-јањским Александром Тешићем, свештеницима и ђаконима. После свете Литургије беседио је митропоит Фотије:

– Часни оци, господине градоначелниче, уважена господо, драга браћо и сестре, драга децо, уважени оче прото, нека је благословен данашњи дан и наше сабрање овде у овом светом храму, који обележава двадесет година од свог освећења. То је благослов Божји. Иако можда то није дуг период, ипак, ово је време после рата и великих страдања нашег народа, после наших

распећа и борбе за опстанак на овим просторима Републике Српске. Свети су у тој борби одиграли највеће и пресудне улоге. Зато је значајно што је народ овог краја желео да има свој храм у коме ће се Богу молити, у коме ће се молити Светој великомученици Марини и другим нашим светитељима за наше добро. Да носимо свој крст као људи и као народ и да га изнесемо на нашу Голготу, која је за нас православне Србе наше Свето Косово. Све наше голготе повезане су са Христовом Голготом у светом граду Јерусалиму. Наш народни песник назвао је Косово жртвеним пољем, а Његош је рекао да је Косово грдно судилиште, где се у неком смислу суди нашем народу и нашим делима. Ако чинимо добро, добро ћемо и пожњети; ако не идемо путем добра, морамо се вратити на путеве који нас воде у живот вечни, као што певамо у тропару Светог Саве.

Још бих рекао да сви ми доживљавамо да је света Литургија заиста предукус Царства Небеског на земљи. Ту су са нама анђели и сви свети, које смо насликали на фрескама, наши заштитници, наше крсне славе и сва пуноћа Цркве Божје. Међутим, света Литургија је, браћо и сестре, крстоваскрсна борба сваког човека када улази у свети храм. Он долази као стари човек, са својим слабостима и искушењима, али у Цркви се бори за Христа у себи, за вечни живот, за Новог Адама у себи. Бори се да постане нова твар, нови човек, обожен благодаћу Божјом. Да постане син или кћи Божја по благодати. То је призив, то је Литургија, то је свето Причешће. Зато је Литургија духовно Косово поље, борба у којој имамо Крст, али и Васкрсење. Имамо вход на Литургији који симболише погреб и страдање Христово, али када свештеници призивају Духа Светога, Дарови се претварају у Тело и Крв Христову. Тада се причешћујемо живим и Васкрслим Христом, доживљавајући тајну нашег и свеопштег васкрсења. Зато је наш народ живео Литургијом и борио се за Литургију. Народ је градио светиње у својим селима, јер село које нема цркву је као човек без личне карте – не зна се куда иде, чему стреми. Зато је данас благословено што смо овде заједно, са нашом децом, малим светосавцима и православцима, да се Богу молимо и да следимо освештан пут Немањића и наших светих предака, како је говорио наш свети патријарх Павле. Ових дана певамо у славу Божју и прослављамо светитеље. Зашто то чинимо? Као што сликамо фреске и иконе у црквама и манастирима да бисмо подражавали живот светих, тако и када певамо у славу Божју и помињемо житија светитеља, то значи да треба да ишчитамо та житија и покушамо да применимо нешто из њих у свом животу, како бисмо напредовали у духовном животу. Нека сте Богом благословени. Желим свако добро овом граду и нашем народу у Републици Српској. Бићемо благословени ако идемо путем вере, путем Цркве и наших отаца, који нас воде у живот вечни, као што

певамо у тропару Светог Саве.

Митрополит Фотије је том приликом Орденом Светог краља Драгутина – преподобног Теоктиста одликовао г. Раду Малетића из Љесковца, за његову ревност и љубав према Цркви и српском народу, као и за активно учешће у животу љесковачке парохије. После свете Литургије освештани су славски дарови, а кума преславе Станојка Ђукић је преломила славски хљеб заједно

убави.

spc.rs